

Az eredeti papír alapú dokumentummal mindenben megegyező elektronikus másolat.

DR. GÁLDI NÓRA EGYÉNI ÜGYVÉD

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
/ 01401 - 0 / 2022	
Erkezett: 2022 JÚN 14.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	

a Budapest Környéki Törvényszék útján

az Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A *Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség* ()

()

() ogi képviselje, *dr. Gáldi Nóra* ügyvéd ()

()

()

() útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

nyújt be, amelynek keretében kéri, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 2021. október 11. napján kelt 103.K.700.064/2021/12. számú ítéletét semmisítse meg.

1. A panaszos 2020. július 23-án kérelmet nyújtott be a Pest Megyei Kormányhivatalhoz az általa fenntartott Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Idősek Otthona ()

() már meglévő 42 férőhelyének további 32 férőhellyel való bővítésének engedélyezése – szolgáltatói nyilvántartásba való bejegyzése - tárgyában.

A jelen per tárgyát képező határozatával a Pest Megyei Kormányhivatal az új férőhelyeket a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyezte. A határozat a befogadott férőhelyek számát illetően elírást tartalmazott, amelyet a Pest Megyei Kormányhivatal – a panaszos kérelmére - PE/SZOC/995-20/2020. iktatószámú határozatával kijavított, és a befogadott férőhelyek számát 42 férőhely feltüntetésével rögzítette.

A Pest Megyei Kormányhivatal az Emberi Erőforrások Minisztere, mint a szociál- és nyugdíjpolitikáért felelős miniszter 2020. október 20. napján kelt X/2952-1/2020/SZOC SZOLG számú előzetes szakhatósági állásfoglalására hivatkozással a 32 új férőhelyet az Engedélyes finanszírozási rendszerbe befogadott férőhelyei között nem tüntette fel.

Záradék: Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat.

2022 -05- 17

P.H.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK	
Közigazgatási Kollégiuma	
Érk.:	2022 -05- 16
Érk. módja:	személyesen / postán / elektronikusan / gyűjtőlapon / faxon / email-en
Ügyszám:	700064/2021/19
Melléklet:	Példány:

Az Emberi Erőforrások Minisztere nevében eljárta dr. Simon Attila István helyettes államtitkár X/2952-1/2020/SZOC SZOLG számú előzetes szakhatósági állásfoglalásában az Engedélyesnél nyújtott idők otthona szolgáltatás 32 férőhellyel történő bővítése esetében a szociális szolgáltatások területi lefedettségét figyelembe vevő finanszírozási rendszerbe történő befogadáshoz nem járult hozzá.

Tekintettel arra, hogy az előzetes szakhatósági állásfoglalás önálló jogorvoslattal nem támadható meg, a panaszos a jogorvoslati kérelmét – a határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetét - a működést engedélyező hatóság befejező határozata ellen terjesztette elő az alábbi indokok alapján.

A panaszos egyházi jogállására figyelemmel a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 2020. július 23-án hatályos 58/A. § (2c) bekezdése alapján kérelmére a rendelkezésre álló kapacitástól függetlenül mérlegelés nélkül be kellett volna fogadni a finanszírozási rendszerbe.

Az Emberi Erőforrások Minisztere mint szakhatóság a döntését a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 58/A. § (2f) bekezdésében foglaltakra, valamint a korlátozott költségvetési forrásokra és a beérkezett igények jelentős számára hivatkozással hozta meg.

Az Szt. 2020. július 23-án hatályos 58/A.§ (2c) bekezdése alapján azonban mérlegelésre nem volna lehetőség, tekintettel arra, hogy a jogszabály az alábbiak szerint rendelkezik:

A rendelkezésre álló kapacitástól függetlenül be kell fogadni

a) azt a szociális szolgáltatást, ellátotti létszámot, férőhelyszámot, feladatmutatót, amelynek ellátására az egyházi fenntartó a települési önkormányzattal vagy társulással ellátási szerződést kötött, az ellátási szerződésben szereplő szolgáltatás, ellátotti létszám, férőhelyszám, feladatmutató erejéig,

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség a 6/2013 (III.6) sz. AB határozat alapján 2012. január 1-re visszamenőleges hatállyal egyháznak minősül.

A 6/2013 (III.1) AB. határozatban az Alkotmánybíróság – részben a Felperes indítványára – az Ehtv. több rendelkezését a hatálybalépésére visszamenőleges hatállyal megsemmisítette, illetve megállapította, hogy azok a hatálybalépésüktől kezdődően nem alkalmazhatók.

Az ABh. indokolásának [215] pontja kifejezetten rögzítette, hogy a panaszos – a Felperes - az 1990. évi IV. törvény szerint megszerzett és a 2011. évi CCVI. tv. hatálybalépésekor is fennállt egyházi jogállását nem veszítette el.

Az Alkotmánybíróság ezen döntése erga omnes hatállyal bír, azaz mindenkire nézve kötelező.

A 6/2013. (III.1.) AB határozat fentiekben idézett rendelkezése értelmében a 8/2012. (II. 29.) OGY határozatban felsorolt szervezetek jogosultságaik tekintetében az Ehtv. mellékletében szereplő egyházakkal azonos jogállással bírnak. A Felperes a 8/2012. (II. 29.) OGY határozat 41. pontjában nevesített szervezet.

Az AB határozat rendelkezését sem a szakhatóság, sem a működést engedélyező hatóság nem hagyhatja figyelmen kívül.

Alperesek az AB határozatban foglalt rendelkezések alkalmazását jogszabályellenesen mellőzték.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 39. § (1) bekezdése azonban kötelezettséget teremt a jogalkalmazó szerveknek az AB határozat rendelkezéseinek alkalmazására, mely rendelkezés teljesen egyértelmű: **„Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező.”**

Alperesek **a 2011. évi CLI. törvény 39. § (1) bekezdésének megsértésével jártak el, amikor figyelmen kívül hagyták a 6/2013. (III.1.) AB határozat rendelkezéseit.**

Az Szt. 58/A.§ (2c) bekezdésében írt másik feltétel, az ellátási szerződés fennállása is megvalósul, tekintettel arra, hogy a Felperes 2015. augusztus 28-án ill. 2019. november 19. napján ellátási szerződéseket kötött Budaörs Város Önkormányzatával, utóbbit a jelen per tárgyát képező közigazgatási eljárással érintett 32 új férőhely vonatkozásában.

Fentiek alapján tehát, mivel az Szt. 58/A.§ (2c) bekezdésében írt feltételek maradéktalanul megvalósultak, a Felperes által fenntartott engedélyesnél újonnan létrehozott 32 férőhelyet a rendelkezésre álló kapacitásra tekintet nélkül be kellett volna fogadni a finanszírozási rendszerbe, az alperesek ezzel ellentétes határozata jogszabálysértő.

A Budapest Környéki Törvényszék a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára irányuló peres eljárásban 103.K.700.064/2021/12. sz. ítéletében a panaszos keresetét elutasította.

A panaszos a Budapest Környéki Törvényszék ítéletének felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztett elő a Kúriához, azonban a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását Kfv.III.37.168/2022/2. sz. végzésével megtagadta.

2. Az Abtv. 27. §-a szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

3. A Budapest Környéki Törvényszék ítélete az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint sérti a panaszosnak az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében elismert, a vallásszabadsághoz való jogát, valamint azzal összefüggésben az Alaptörvénynek a diszkrimináció-tilalmat előíró XV. cikk (2) bekezdését. A panaszos a közigazgatási hatósági és bírósági eljárás során kérelmezőként járt el, így az ügyben érintettnek minősül.

4. A panaszos a rendelkezésre álló rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

5. A bírói döntést annak alaptörvény-ellenessége érdemben befolyásolta, hiszen annak tárgya kifejezetten az volt, hogy a panaszos egyházi fenntartónak minősül-e vagy sem. A jelen ügyben felvetett kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű, mivel arra irányul, hogy az

Alkotmánybíróság által hozott határozatok a közigazgatási hatóságokat és a rendes bíróságokat mennyiben kötik.

6. A Kúria Kfv.III.37.168/2022/2. sz. végzését a panaszos jogi képviselője 2022. március 17. napján vette kézhez, így a hatvannapos törvényi határidőn belül kerül benyújtásra a panasz.

7. Az ABh.-ban az Alkotmánybíróság – részben a panaszos indítványára – a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) több rendelkezését a hatálybalépésére visszamenőleges hatállyal megsemmisítette, illetve megállapította, hogy azok a hatálybalépésüktől kezdődően nem alkalmazhatóak.

8. Az ABh. indokolásának [215] pontja kifejezetten rögzítette, hogy a panaszos az egyházi jogállását nem veszítette el. Az Alkotmánybíróság ezen döntése erga omnes hatállyal bír, az mindenkire nézve kötelezően, az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdéséből és XV. cikk (2) bekezdéséből következően mondta ki, hogy a panaszos egyháznak minősül. Az a hatósági vagy bírósági eljárás, amelyben a panaszos egyházkénti jogállását nem ismerik el, ennek megfelelően sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdését és arra tekintettel a XV. cikk (2) bekezdését.

9. A panaszos álláspontja szerint az eljáró hatóságoknak és a bíróságoknak a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban, az ABh.-ra tekintettel kellett volna alkalmazniuk, ennek során mindaddig, amíg az tételes contra legem értelmezésre nem vezet, a jogszabályok lehetséges értelmezései közül azt kellett volna alkalmazniuk, amely az Alaptörvénnyel és annak az ABh.-ban megjelenő, kötelező érvényű értelmezésével összhangban van.

10. Az eljáró hatóságoknak és bíróságoknak az Szt. alkalmazása során az Alaptörvénnyel és az ABh.-val összhangban olyan értelmezést kellett volna tulajdonítaniuk, amely szerint az Szt. alkalmazásában egyházi fenntartónak minősülnek azok a jogi személyek is, akik egyházi jogállásukat az ABh. alapján nem veszítették el.

11. Azzal, hogy a támadott bírósági ítélet nem ismeri el egyházi jogi személynek a panaszost, a fentiekben kifejtett okból sérti a panaszosnak az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében elismert, a vallásszabadsághoz való jogát, valamint azzal, hogy egyes egyházi jogállással rendelkező jogi személyeket egyházként ismer el, más egyházi jogállással rendelkező jogi személyektől viszont ezt az elismerést megtagadja, a homogén csoporton belüli, alkotmányos indok nélküli megkülönböztetést valósít meg, ami sérti az Alaptörvénynek a diszkriminációtilalmat előíró XV. cikk (2) bekezdését.

Azzal, hogy az ABh.-ban a testület a jogsérelmet okozó rendelkezéseket visszamenőleges hatállyal semmisítette meg, illetve generális alkalmazási tilalmat mondott ki rájuk, minden további eljárási feltételtől függetlenül reparálta a panaszos jogsérelmét, amely azonban semmivé lenne, ha az ABh. közvetlen jogalkalmazói alkalmazására nem lenne lehetőség, illetve azt az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz eljárás keretében nem kényszerítené ki.

12. A panaszos 2013. szeptember 1. napját követően kérte egyházkénti elismerését az illetékes minisztertől az Ehtv. 2019. április 14. napjáig hatályos 33.§ (1) bekezdése szerint. Az eljárás a panaszos képviselőjének 2014. júniusi bizottsági meghallgatását követően az Országgyűlés

elé került, ahol 2019. április 14. napjáig folyamatban volt, majd az Ehtv. 2019. április 15. napján hatályba lépett módosítása alapján megszűnt.

13. Megjegyzi a panaszos, hogy tisztában van azzal, hogy az Abh. meghozatala óta megváltozott a szabályozási környezet mind az Alaptörvény, mind pedig az Ehtv. vonatkozásában, így a közigazgatási hatósági eljárásban az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra figyelemmel kellene a hatóságnak új határozatot hoznia. Ettől függetlenül kiemelkedő alkotmányjogi jelentőséget tulajdonít a panaszos annak a kérdésnek, hogy az Alkotmánybíróság határozatai mennyiben kötik az azt követően eljáró hatóságokat és bíróságokat, így az alkotmányjogi panasz az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásoktól függetlenül kiemelkedő fontossággal bír.

Nem eshet a panaszos terhére az a körülmény, hogy a 2013-ban kezdeményezett egyházi elismerési eljárás 2019. április 14-ig nem vezetett eredményre, majd a törvény erejénél fogva megszűnt.

A panaszos az Ehtv. 2019. április 15. napján hatályba lépett rendelkezései alapján a Fővárosi Törvényszék előtt ismételten kezdeményezte nyilvántartásba vett ill. bejegyzett egyházkénti nyilvántartásba vételét.

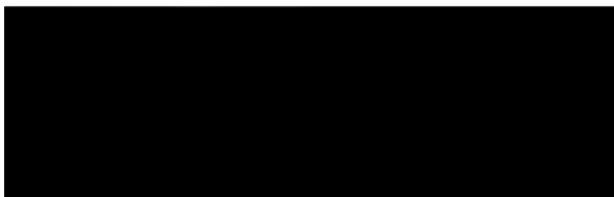
A panaszos jelenleg a Fővárosi Törvényszék 9.Pk.60.216/2020/21. sz. végzése alapján, 2019. április 15-i hatállyal nyilvántartásba vett egyháznak, 2022. május 11. napján született, egyelőre nem jogerős 126.Pk.60.722/2021/6. végzése alapján bejegyzett egyháznak minősül.

14. A panaszos az indítvány közzétételéhez hozzájárul.

15. A panaszos kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen eljárást a IV/1301/2014. szám alatt nyilvántartásba vett – azonos tárgyú - eljárással egyesítse.

Budapest, 2022. 05. 16.

Tisztelettel:

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség
jogi képviselője: Dr. Gáldi Nóra ügyvéd

